

K O P I

UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS DOMBOG

D O M

Afsagt den 2. april 2007 af Østre Landsrets 14. afdeling
(landsdommerne B. O. Jespersen, Rosenløv og Jakob Karlsen (kst.)).

14. afd. nr. B-154-06:

B

(advokat Henrik Juel Halberg ved advokat Rasmus Larsen)

mod

Patientskadeankenævnet

(Kammeradvokaten v/advokat Kim Holst)

Under denne sag, der er anlagt den 13. januar 2006, har sagsøgeren, B nedlagt påstand om, at sagsøgte, Patientskadeankenævnet, tilpligtes at anerkende, at hendes erhvervsevnetab på 2/3 kan tilskrives følge af patientskaden, og at hendes erhvervsevnetabserstatning skal fastsættes på baggrund af en årløn på 180.000 kr., subsidiært en årløn højere end 80.000 kr.

Patientskadeankenævnet har påstået frifindelse.

Sagsfremstilling

B kom den 20. august 1999 til skade ved et fald på 5 meter. Hun blev samme dag behandlet på skadestuen på Amtssygehuset hvor der efter undersøgelse af hende ikke fandtes indikation for behandling. I september 2000 blev B undersøgt af speciallæge i reumatologi. Der blev i den forbindelse taget røntgenbilleder, der viste en fraktur med sammenpresning af 3. og 4. lændehvirvel. I april 2002 blev B

igen undersøgt af speciallægen i reumatologi, hvorved der konstateredes lændesmerter, der blev henført som følger til det brud, hun pådrog sig ved faldet i august 1999.

B anmeldte patientskade til Patientforsikringen i 2002. Den 23. januar 2003 traf Patientforsikringen afgørelse om forsinket diagnosticering af brud i lænderyggen og anerkendte således, at B. var berettiget til erstatning efter lov om patientforsikring.

Af begrundelsen for afgørelsen fremgår bl.a.:

"Det er Patientforsikringens vurdering, at De ved en optimal behandling med overvejende sandsynlighed ville have undgået nogle af de gener, som De har i dag."

Til brug for Patientforsikringens behandling af spørgsmålet om fastsættelsen af en eventuel erstatning afgav overlæge O en erklæring af 15. februar 2003, hvoraf bl.a. fremgår:

"...

Aktuelle tilskadekomst:

... Skadelidte stod på en stige i 5 meters højde og var ved at save grene af et træ. Falder herunder direkte ned på sædet, hvor hun omgående erfarede voldsomme, lavtsiddende lændesmerter og at hun ikke kunne bære sine ben.

...

Tilstanden har siden da været præget af vedholdende lænderygsmarter. Fys. behandling har været uden effekt, men skadelidte går nu til ryg-genoptræning hos T, hvilket er en betydelig økonomisk belastning.

Senere sygdomme:

Angivelig som følge af stress, udvikler hun ca. februar 2002 [2001] forhøjet blodtryk, hvilket medførte en venøs apopleksi, udmøntende sig i en forbigående højre hemiparese, denne er nu fuldt remitteret.

Klager:

1. Konstante lavtsiddende lændesmerter med udstråling op imod højre skulderblad.
2. Udtalt forværring af lændesmerterne ved den mindste form belastning.

.....

Arbejdsforhold:

Ingen uddannelse. På skadetidspunktet fuldtidsbeskæftiget som bryggeriarbejder. Forsøgte at genoptage arbejdet januar 2000, men holdt kun få uger. Herefter flere arbejdsløshedsperioder. Prøvede senest et enkeltstående stillesiddende arbejde, men måtte opgive dette og hun er definitiv sygemeldt fra uge 43 2000.

.....

Objektivt:

Aldersvarende udseende. Legemsbygning og ernæringsstatus middel.
Psykisk: I neutralt stemningsleje, uden symptomoverdriven eller appel.
Ryg: Lændesvajet fuldstændigt udrettet. Ingen abnorme sidekrumninger.
Ingen knækdammelse. Der angives direkte trykømheds sv. til de nederste lændetomtappe, ingen indirekte ømheds. Bevægeligheden i lænden fuldstændig ophørt, alt foregår i brystryggen. Foroverbøjning til finger-gulvafstand = knæhøjde. Udover dette er undersøgelsen normal.

Resumé og konklusion:

Den nu 55-årige, tidligere bryggeriarbejder, B _____, pådrager sig ved en faldepisode for 3½ år siden et sammentrykningsbrud, af 3. og 4. lændehvirvel. Skadelidte beskriver ganske vist, at hun de næstfølgende dage ikke kunne bruge benene, men herefter blev hun mobiliseret uden problemer, så der har næppe været tale om neuro-udfald så meget mere som hendes vandladning beskrives som fuldstændig normal i hele forløbet. Tilstanden herefter præget af vedholdende lændesmerter og først efter 1½ måneds forløb diagnosticeres bruddene røntgenologisk.

..."

I erhvervsevnetabsskema af 20. februar 2003 har B _____ svaret bekræftende på et spørgsmål om, hvorvidt hendes advancementsmuligheder er blevet påvirket af skaden, og har på et spørgsmål om hvordan skrevet: "Måske fastansat." Det fremgår videre af skemaet, at B _____ har anført, at hendes fremtidige planer med hensyn til beskæftigelse er usikre, og det kommer an på, hvor godt optræningen virker.

I arbejdsgivererklæring af 21. februar 2003 er det oplyst bl.a., at B _____ ikke kunne have forventet beskæftigelse i hele sygeperioden, såfremt B _____ ikke havde været syg.

Kommune anmodede den 2. februar 2003 speciallæge i reumatologi, K _____ om at undersøge B _____ med henblik på en vurdering af helbredsforholdene i relation til fremtidige erhvervsmuligheder. I speciallægeerklæring af 6. marts 2003 hedder det i konklusionen:

”...

Pt. har koniske lave lændesmerter som følge af kompressionsbrud i 3. og 4. lændehvirvel. Bruddene har efterladt en del sequelae med kroniske lave lændesmerter, som indtil nu har været udenfor behandlingsmæssig rækkevidde.

Pt. er som anført senest startet på træningsbehandling hos T . Det er umuligt at udtale sig om, hvorvidt den behandling på længere sigt vil have nogen indflydelse på pt.'s symptomer.”

Af Kommunes dagpengejournal vedrørende B følger bl.a.:

”...

B er sygemeldt 4.2 – 23.2.96 på grund af tilskadekomst med hånd.

...

B er sygem. i perioden 28.10 – 3.11.96, pga. galdesten. Indl. sygehus i perioden 27.10 – 29.10.96.

...

B er sygem. i perioden 2.10 – 13.10.97, pga. halsbetændelse.

...

B er syg fra d. 6/4 – 1998, pga. dårlig ryg.

...

B sygemeldes 1 måned fra 23.4.98 pga. lændesmerter.

Modtaget raskmelding fra B d. 08.06.98. Hendes sidste sygedag var d. 20.05.98. Hun har modt. sygedagpenge til d. 24.05.98. D.d. indberettet sidste sygedag d. 20.05.98.

...”

Den 21. oktober 2004 forelå en ressourceprofil for B , hvor det i konklusionen anføres bl.a.:

”...

Hun der udover været plaget af mange sygdomme og indlæggelser på sygehuse igennem tiden hun er blevet afprøvet med henblik på fleksjob i ufaglært stilling idet relevans af de ikke skønnes relevante på grund af hendes tidl. korte skoleudd.

Det er derfor besluttet at bevilge hende et fleksjob evt. på bryggeriet hvor hun har været i arbejdsprøvning som truckfører.

Det menes at være realistisk i forhold til hendes lidelse, der skal dog tages hensyn til at hun ikke kan sidde på trucken mere end 1 time afgang.

Ifølge konklusionen på hendes afklaringskursus på kilden vurderes det også at hun har mange personlige og faglige ressourcer der vil kunne udnyttes hvis de fornødne hensyn tages.

Man anbefaler dog også herfra skiftende arbejdsstillinger i forbindelse med placering. Det skønnes derfor relevant at tilbyde hende fleksjob efter LAB § 69 og aflønnes med ledighedsydelse fra den 1/6 efter § 74 i aktivloven indtil jobbet er fundet."

Herefter afgjorde Patientforsikringen den 3. december 2004, at B i henhold til § 5, stk. 1, i lov om patientforsikring var berettiget til 168.000 kr. i erstatning for tab af erhvervsevne. Af afgørelsen fremgår bl.a.:

"Erstatningsberegning.

Erhvervsevnetab

Patientforsikringen har vurderet, at Deres erhvervsevne er varigt nedsat med 35% som følge af Deres behandlingsskade.

Der er herved lagt vægt på, at det fremgår af oplysningerne om Deres indtægtsforhold, at de på tidspunktet for behandlingsskaden arbejdede som lønsansat på et bryggeri.

Der er desuden lagt vægt på, at De pr. 1. juni 2004 er blevet visiteret til fleksjob ca. 12 timer om ugen med 2/3 løntilskud. Herudover er der lagt vægt på, at De udover ryggen som følge af behandlingsskaden også har ryggen som følge af selve faldulykken, og at De har haft mange blodpropper i hjernen i gennem 2001, hvilket har påvirket Deres hukommelse. Herudover kan De ikke tåle vand på hænderne, hvilket giver Dem eksem. De har desuden forhøjet blodtryk.

Genet som følge af behandlingsskaden er således kun delvist skyld i Deres nedsatte arbejdsevne.

Erstatningen for tab af erhvervsevne fastsættes som et engangsbeløb (kapitalbeløb), der beregnes på grundlag af Deres årsløn 12 måneder før behandlingsskaden ganget med 6 og herefter ganget med 35%.

På baggrund af de fremsendte årsopgørelser har Patientforsikringen fastsat Deres årsløn som grundlag for skaden til 80.000,00.

Deres erstatning udgør herefter:

Kr. 80.000,00 $\times$ 35% = kr. 168.000,00"

Patientskadeankenævnet tiltrådte i afgørelse af 15. juli 2005 Patientforsikringens afgørelse af 3. december 2004. Begrundelsen for afgørelsen er sålydende:

"Efter patientforsikringslovens 5, stk. 1, fastsættes erstatning og godtgørelse efter reglerne i erstatningsansvarsloven. Da patientskaden er indtrådt før den 1. juli 2002, finder dagældende erstatningsansvarslov anvendelse.

Har en personskade, efter at skadelidtes helbredstilstand er blevet stationær, medført varig nedsættelse af skadelidtes evne til at skaffe sig indtægt ved arbejde, tilkommer der skadelidte erstatning for tab af erhvervsevne, idet der dog ikke ydes erstatning, såfremt erhvervsevnetabet er mindre end 15 %, jf. erstatningsansvarslovens § 5.

Patientskadeankenævnet kan tiltræde, at B. 'S erhvervsevne som følge af patientskaden er nedsat med 35 %.

Nævnet har ved vurderingen lagt vægt på oplysningerne i speciallægeerklæring af 15. februar 2003 fra speciallæge i neurokirurgi O , hvorefter det fremgår, at B. 'S gener består i konstante lavt siddende smerter med udstråling op mod højre skulderblad, hvilke smerter bliver udtalt forværret ved den mindste form for belastning. Nævnet har endvidere lagt vægt på, at B. ifølge Kommunes sociale akter havde andre fomedbestående lidelser, herunder følger af blodpropper i hjernen i 2001, og at hun den 1. juni 2004 blev fundet berettiget til et fleksjob ca. 12 timer om ugen med 2/3 løntilskud.

På den baggrund finder nævnet, at B. 'S erhvervsevne er nedsat i et betydeligt omfang svarende til 2/3, hvilket dog kun for en dels vedkommende kan tilskrives følge af patientskaden. Det er således vores opfattelse, at en del af B. 'S gener må tilskrives følge af grundlidelsen i form af bmd på lændehvirvlerne, samt hendes øvrige lidelser, herunder blodpropperne i 2001.

Nævnet finder på den baggrund, at den af Patientforsikringen fastsatte erhvervsevnetabsprocent er dækkende for den del af erhvervsevnetabet, der kan tilskrives følge af patientskaden, idet den øvrige del af erhvervsevnetabet må tilskrives følge af grundlidelsen og B. 'S generelle helbredstilstand i øvrigt.

For så vidt angår den af Patientforsikringen fastsatte årsløn bemærkes, at årslønnen fastsættes i medfør af erstatningsansvarslovens § 7. Det følger af erstatningsansvarslovens § 7, stk. 1, at årslønnen beregnes som skadelidtes samlede erhvervsindtægt i det år, der går forud for datoen for skadens indtræden. I erhvervsindtægten medregnes enhver indtægt, der skyldes skadelidtes personlige indsats. I modsætning hertil står pensioner, sociale ydelser, herunder arbejdsløshedsdagpenge, og andre arbejdsfrie indtægter.

Fire afnævnets medlemmer, herunder formanden udtaler herefter:

Vi kan tiltræde, at Patientforsikringen har fastsat B. ' S årsløn til 80.000 kr.

Der er herved lagt vægt på, at det fremgår af B. ' S årsopgørelser for henholdsvis 1998 og 1999, at hendes erhvervsindtægt i 1998 var 460 kr. og i 1999 var 70.020 kr. B. ' S øvrige indtægter i ovennævnte periode var ifølge årsopgørelserne pensioner, sociale ydelser og lignende, hvilket ikke medregnes til erhvervsindtægten efter erstatningsansvarslovens § 7.

Vi finder på den baggrund, at en årsløn på 80.000 kr. er rimelig som udtryk for B. ' S indtægtsevne inden patientskaden.

Det tiltrædes på ovennævnte baggrund, at B. er berettiget til en erstatning for tab af erhvervsevne på 168.000 kr.

Andre fire afnævnets medlemmer udtaler:

For så vidt angår den fastsatte årsløn finder vi, B. ' S årsløn passende kan fastsættes til 180.000 kr.

Vi har herved lagt vægt på, at B. ' S årsopgørelser i perioden forud for patientskadens indtræden ikke er dækkende som udtryk for hendes erhvervsevne inden patientskaden. Derfor finder vi, at årslønnen skønsmæssigt bør fastsættes til 180.000 kr., hvorefter B. efter vores opfattelse er berettiget til en erstatning for erhvervsevnetab på 378.000 kr.

Der træffes afgørelse efter § 6, stk. 4, i Patientskadeankenævnets forretningsorden, hvorefter formandens stemme ved stemmelighed er afgørende, således at B. er berettiget til en erstatning for tab af erhvervsevne på 168.000 kr., som fastsat af Patientforsikringen."

Der er under sagen fremlagt oversigt over indbetalinger til ATP fra 1966 til 2004 for B. og årsopgørelser for 1994 til 2000 og kontrol- og udsøgningsblanket for 2001 til 2003. Endvidere er der dokumenteret indtægtsoplysninger vedrørende fire af B. ' S kolleger på Bryggeri.

Forklaringer

Der er for landsretten afgivet partsforklaring af B. og vidneforklaring af J.

B. har forklaret blandt andet, at hun under beskæring af et træ faldt fra ca. fem meters højde, hvorved hun slog ryggen. Hun blev i ambulance kørt til hospitalet, hvor

B 15 arbejdsindsats var upåklagelig. Hun passede sit arbejde og gjorde det godt. Hun ville formentlig være blevet fastansat.

Parternes procedure

B har til støtte for påstanden om erhvervsevnen gjort gældende, at hun, såfremt patientskaden ikke var indtruffet, kunne have bevaret sin fulde arbejdsevne. Hun arbejdede i perioden umiddelbart inden ulykken den 20. august 1999 Bryggeri i et sådant omfang, at det var udtryk for fuld erhvervsevne. Hun ville have fortsat dette arbejde, såfremt hun ikke havde været udsat for patientskaden. Hun havde ikke i forvejen haft væsentlige sygeperioder eller blivende helbredsproblemer, som begrundede, eller på sigt ville begrunde, en erhvervsevnenedsættelse. Hendes blodpropper var endvidere en følge af patientskaden.

Til støtte for påstanden om erhvervsevnetabserstatningen har B gjort gældende, at der efter erstatningsansvarsloven er hjemmel til at fastsætte skadelidtes årsløn skønsmæssigt, når særlige indtægts- og ansættelsesforhold har gjort sig gældende. Sådanne særlige omstændigheder foreligger i denne sag, idet hun på ulykkestidspunktet kun havde været ansat en måned som sæsonarbejder. Hun kunne endvidere meget vel have opnået fastansættelse på Bryggeri. Som minimum kunne hun have forventet sæsonarbejde ved Bryggeri i 5 til 7 måneder om året, hvorfor Patientforsikringen burde have fastsat hendes årsløn skønsmæssigt. Det er derfor en fejl, når Patientforsikringen i afgørelsen af 3. december 2004, stadfæstet af Patientskadeankenævnet, alene lægger den faktiske lønindtægt i 1999 til grund. Hun er således berettiget til erstatning for erhvervsevnetab på baggrund af en højere årsløn end 80.000 kr. Årslønnen skal derfor fastsættes til 180.000 kr. svarende til hendes samlede personlige indkomst i 1999 som fastsat i mindretallets begrundelse. Subsidiært er det gjort gældende, at årslønnen i hvert fald skal fastsættes til et højere beløb end 80.000 kr. som udtryk for den lønindtægt, hun havde i 1999.

Patientskadeankenævnet har til støtte for påstanden om frifindelse gjort gældende, at der ikke er grundlag for at tilsidesætte afgørelsen af 15. juli 2005, og at den ved afgørelsen

det ikke blev konstateret, at der var noget galt med ryggen. Efterfølgende tog hun smertestillende piller og fortsatte med at arbejde på bryggeriet. Da hun næsten ikke kunne gå for smerter, måtte hun ophøre hermed. Hun opsøgte sin praktiserende læge, der sendte hende til en specialist, som sørgede for, at der blev foretaget en røntgenundersøgelse.

Forud for faldet i 1999 havde hun i 1998 problemer med ryggen. Hun arbejdede da et sted, hvor hendes ryg blev overbelastet som følge af monotont arbejde i flere timer i træk ved et transportbånd. Hun blev hjemme to gange som følge af rygproblemerne og ophørte efter kort tid med at arbejde det pågældende sted. Efter 1999 har hun haft lavtsiddende lændesmerter, som bevirker, at hun ikke kan udføre en række opgaver. Demdover var hun i 2001 udsat for en række blodpropper. De kom sig af, at hun blev irriteret over, at unge ferieafløssere ikke arbejdede ordentligt, men overlod arbejdet til "de gamle".

Hun søgte om ansættelse på bryggeriet, fordi hendes mand var ansat som bryggeriarbejder samme sted. Hun var ansat fra april til september/oktober. Ansættelsen og varigheden heraf afhang af, om sommeren havde været god. I 2000 og 2001 var hun ansat i samme periode som i 1999. Til at begynde med bestod hendes arbejde i flaskesortering. Hun begyndte at køre tmck, idet arbejdet med flaskesortering blev for belastende. Hun er ikke på noget tidspunkt blevet tilbudt fastansættelse. Hendes mand er først efter 4 års løs ansættelse blevet fastansat.

Nu modtager hun ledighedsydelse og er i gang med at søge om førtidspension.

J har forklaret blandt andet, at han har arbejdet på Bryggeri i ca. 30 år. Han er ansat i produktionen og har demdover fagligt arbejde, idet han er fællestillidsmand. Han kan godt huske B som bryggeriet havde ansat som ferieafløser. Ferieafløseme begynder i april og slutter den 1. oktober, og de arbejder på lige vilkår som de andre ansatte i produktionen.

Hvis man er ferieafløser i 3 til 4 år, og bryggeriet i øvrigt er tilfreds med pågældendes arbejdsindsats, vil man formentlig blive fastansat, hvis man ansøger om det. Normalt er der ansat omkring 100 medarbejdere på bryggeriet, men da der er tale om en sæsonbetonet virksomhed, bliver arbejdsstyrken i højsæsonen udvidet med mellem 100 og 150 midlertidigt ansatte. startede som ferieafløser og er herefter i forbindelse med naturlig afgang blevet fastansat.

udmålte erstatning dækker B's
anerkendte patientskade.

erstatningsberettigede tab som følge af den

B's erhvervsevnetab som følge af patientskaden er med rette vurderet til 35 %. Ved vurderingen er der lagt vægt på oplysningerne om B's gener i speciallæge O's erklæring af 15. februar 2003 og på oplysningerne i Kommunens sociale akter om B's andre lidelser, herunder følgerne af flere blodpropper i hjernen, og at B den 1. juni 2004 blev fundet berettiget til et fleksjob på ca. 12 timer om ugen med 2/3 løntilskud. Det er bestridt, at B komd for patientskaden ikke havde haft væsentlige sygeperioder eller blivende helbredsproblemer. Ligeledes er det bestridt, at blodpropperne i hjernen skulle være en følge af patientskaden. B har ikke fremlagt dokumentation til støtte for dette synspunkt eller søgt spørgsmålet forelagt for Retslægerådet.

Patientskadeankenævnet har endvidere gjort gældende, at B's årsløn med rette er fastsat til 80.000 kr., og at dette beløb er rimeligt som udtryk for B's indtægtsevne efter patientskaden. Patientskadeankenævnet har i den forbindelse anført, at der med rette er lagt vægt på B's - beskedne - erhvervsindtægter i 1998 og 1999, og at hendes øvrige indtægter i disse år udgjordes af dagpenge etc., der ikke medregnes i erhvervsindtægten efter erstatningsansvarslovens § 7. Patientskadeankenævnet har i øvrigt bestridt, at der som anført af B skulle foreligge særlige omstændigheder, der skulle kunne begrunde en skønsmæssig fastsættelse af årslønnen til 180.000 kr. eller i øvrigt mere end 80.000 kr. Det er i den sammenhæng ikke dokumenteret, at B ville have opnået fastansættelse, og såvel i stævningen og påstandsdokumentet har B selv anført, at hun alene "meget vel" kunne have opnået fastansættelse.

Landsrettens begrundelse og resultat

Patientskadeankenævnet har i afgørelse af 15. juni 2005 vurderet B's erhvervsevnetab som følge af patientskaden til 35 %, og således at et yderligere erhvervsevnetab er henført til andre forhold.

På baggrund af det oplyste om B¹ S sygdomsforløb, herunder det forhold at B grundet lændesmerter og dårlig ryg var sygemeldt i april og maj 1998, samt oplysningerne om B¹ S gener i erklæringerne fra overlæge O og speciallæge K lægges det til grund, at B fomd for ulykken den 20. august 1999 havde helbredsproblemer.

Under henvisning hertil og til det oplyste om B¹ S generelle helbredstilstand, herunder blodpropperne i 2001, finder landsretten, at der ikke foreligger det fornødne sikre grundlag for at tilsidesætte Patientskadeankenævnets afgørelse, hvorefter B¹ S erhvervsevnetab som følge af patientskaden er fastsat til 35%.

Som årsløn regnes skadelidtes samlede erhvervsindtægt i det år, der går fomd for datoen for skadens indtræden, jf. erstatningsansvarslovens § 7, stk. 1. Efter erstatningsansvarslovens § 7, stk. 2, fastsættes årslønnen dog efter et skøn, når særlige indtægts- eller ansættelsesforhold eller andre særlige forhold har gjort sig gældende.

B¹ S mangeårige tilknytning til arbejdsmarkedet ses præget af forholdsvis hyppige jobskift. Hun var på uheldstidspunktet løst ansat på Bryggeri. Der er hverken efter B¹ S egne angivelser, eller de oplysninger, der fremgår af arbejdsgivererklæring af 21. februar 2003, tilstrækkeligt grundlag for at antage, at B kunne forvente fast ansættelse inden for overskuelig tid. J¹ S forklaring som fællestillidsmand om B¹ S arbejdsindsats og forholdene på Bryggeri og oplysningerne om, at B¹ S ægtefælle og 3 tidligere løst ansatte har fået fast ansættelse på bryggeriet, der i højsæsonen beskæftiger 100 til 150 løst ansatte, kan ikke føre til en anden vurdering.

Landsretten finder derfor ikke, at der er godtgjort sådanne forhold, at B¹ S årssindtægt skal fastsættes skønsmæssigt i medfør af erstatningsansvarslovens § 7, stk. 2.

Retten tiltræder derfor med udgangspunkt i oplysningerne om B¹ S erhvervsindtægter i 1998 og 1999, at årslønnen er fastsat til 80.000 kr., jf. erstatningsansvarslovens § 7, stk. 1.

Retten tager herefter Patientskadeankenævnets påstand om frifindelse til følge.

Efter sagens udfald skal B i erstatte Patientskadeankenævnets udgifter til advokatbistand med et beløb, der passende kan fastsættes som nedenfor bestemt.

T h i k e n d e s f o r r e t:

Patientskadeankenævnet frifindes.

I sagsomkostninger skal B til Patientskadeankenævnet betale 25.000 kr.

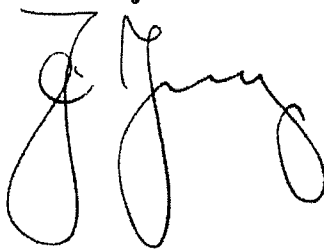
Det idømte beløb skal betales inden 14 dage og forrentes efter rentelovens § 8a.

(Sign.)

Udskriftens rigtighed bekræftes. Østre Landsrets kontor, den

- 2 APR. 2007

P.j.v.

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'J' followed by a series of loops and a long horizontal stroke.